

Farní měsíčník

Únor 2022 ● číslo 2 ● 27. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

„A to světlo svítí ve tmě a tma je nepohltila.“ (J 1, 5)

„Jeho Matka si všechno dobré uchovávala ve svém srdci....“

(Lk 2, 51)

Na začátku měsíce února si připomeneme tajemství svátku Uvedení Páně do chrámu. Lidově řečeno Hromnice. V tento den, 40 dní po Narození Páně, dříve končila vánoční doba. Je to okamžik, kdy se Svatá Rodina opět vydává na cestu a přináší svého Syna do chrámu odevzdat Hospodinu. V jeruzalémském chrámě se jejich kroky setkávají se spravedlivým Simeonem, který z vnutnutí Ducha je veden nejen do chrámu, ale i v Jeho síle poznává v malém dítěti slíbeného Mesiáše, zachránce vyvoleného izraelského národa. Také my všichni, kdo jsme načerpali z Božího obdarování, nemůžeme zůstat stát na místě. Stejně jako svíce se rozsvěcuje, aby přinášela světlo i za cenu toho, že sama sebe strávuje i my jsme povoláni vyjít na křižovatkou světa. Je to jeden z momentů naplnění křesťanského poslání – vydávat svědectví. Přestože mnohdy nerozu-

míme všemu, co přináší život v přátelství s Bohem, můžeme se nechat vždy znovu a znovu inspirovat Pannou Marií, uchováající a rozjímající všechny tyto události ve svém srdci. Vždyť společný život Svaté Rodiny nebyl od samého počátku naplněn klidem a pohodlím, ale skutečným dobrodružstvím života s Bohem. A tak nebojme se otevřít a dát se vést Duchem svatým na stezkách našeho každodenního života, života z víry, naděje a lásky.

K tomu vám žehná o. Richard.

DUCHOVNÍ SLOVO

LEŽEL JSEM NĚKOLIK DNÍ V NEMOCNICI

Poležel jsem si několik dní v nemocnici. Každý, kdo tam alespoň pár dní pobýval, ví, že nemocnice je tak trochu jiná realita. Svět ve světě. Platí tam trochu jiné zákonitosti, než „venku“. I čas tam plyne jinak.

A také platidla tam také platí jiná - větší hodnotu než zlato tam má spíše laskavost, vstřícnost a milé slovo (od blízkých, spolubydlících i od osobně). Člověk tam život vidí z jiného úhlu pohledu.

A víte, jaká je jedna z nejčastějších otázek, která zaznívá v nemocnici z úst pacientů? „Kdy už půjdu domů?“ Když jsem tuto otázku opakovaně slyšel od svých spolubydlících, uvědomil jsem si, že je to zásadní otázka i pro křesťany. My totiž také žijeme v podobné „nemocniční“ realitě. Náš onemocnělý svět je světem ve Světě. Nevíme, na jak dlouho tu ještě budeme. Každý ale máme postupně zrát a uzdravovat se ze svých (vnitřních) bolestí, zranění a nemocí. Také máme pomáhat v uzdravování druhým. A naše cesta Domů vede ve šlépějích Lékaře, který říká: „Vezmi každý den svůj kříž a následuj mne“ - vezmi vše to, co tě každodenně potkává a nereptej, nebrblej, nenadávej, neproklínej, ale jdi s tím v mých stopách až ke vzkříšení, protože já jsem Cesta.

Na tuto cestu se nemáme vybavovat nejrůznějšími krámy - jakýmkoliv „zlatem“. Domů si z toho totiž nedoneseš vůbec nic. Jediná investice, která je převoditelná do pokladu Nebeské banky, je investice naší lásky a laskavosti. Platit tam bude jen to, co (každodenně) děláme s láskou, každé dobré a laskavé slovo, každé odpuštění a smíření... Jak říká Abbe Pierre: „Život je trocha času, který nám byl dán, abychom se naučili milovat, a tak se připravili na setkání s Věčnou láskou.“

Přeji hodně světla a síly na cestě Domů, kde máme každý své připravené místo.

Převzato z internetu

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK – LEDEN 2022

Pohřbeni byli:

Ludmila Lysáčková (65let)
Františka Zvoníčková (93 let)
Karel Lysák (59 let)
Jan Kubík (74 let)
Marie Lysáčková (69 let)
Jiří Macků (66 let)
Anna Rašková (82 let)
Josef Fojtík (65 let)
Josef Míča (79 let)
Karel Měšťánek (68 let)

OHLEDNUTÍ ZA ROKEM 2021

Pokřtěno bylo **46 dětí**
Pohřbeno bylo **48 farníků**
Zaopatřených bylo **17 farníků**
Sezdáno bylo **13 párů**
K 1. svatému přijímání přistoupilo **33 dětí**

Bylo:

- Mše sv. na Nový rok, Slavnost Matky Boží, Panny Marie
- Slavnost Zjevení Páně
- Mše sv. na Tři krále
- Svátek Křtu Páně
- Fatimská pobožnost
- Chvály
- Týden modliteb za jednotu křesťanů

Fatimská pobožnost

Bude:

- 2. 2. Uvedení Páně do chrámu (Hromnice) – mše sv. v 7.30 a 17.00 hod.
- 3. 2. Svatoblažské požehnání – mše sv. v 17. 00 hod.
- 5. 2. Modlitby za nenarozené děti

- 11. 2. svátek Panny Marie Lurdské – pomazání nemocných při mši sv. v 17. 00 hod.
- 13. 2. Fatimská pobožnost – mše sv. v 15. 00 hod.
- Chvály
- 2. 3. Popeleční středa

PROGRAM DENNÍHO STACIONÁŘE V BRUMOVĚ-BYLNICI

- 2. 2. SPOLEČENSKÁ HRA BINGO v 9.30 hod.
- 8. 2. MŠE SVATÁ v Denním stacionáři v 9.30 hod.
- 16. 2. PEČEME SRDÍČKA z kynutého těsta v 9.00 hod.
- 25. 2. TRÉNINK SLOVNÍ ZÁSoby PRO KAŽDÝ VĚK 9.30 hod.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2022

V sobotu **8. ledna** proběhla v našem regionu opět tradiční tříkrálová sbírka. Velmi nás těší, že situace byla příznivější a proti loňskému roku, kdy nám koleďování nebylo umožněno a bylo možné přispět pouze ve vybraných obchodech,

Přehled výsledků koleďování Charity Valašské Klobouky

Valašské Klobouky	157.665,-
Lipina	11.497,-
Smolina	16.120,-
Tichov	19.030,-
Poteč	43.982,-
Študlov	26.656,-
Lačnov	54.377,-
Valašské Příkazy	29.111,-
Mirošov	4.970,-
Brumov-Bylnice	170.377,-
Svatý Štěpán	15.798,-
Sidonie	14.263,-
Návojná	32.565,-
Nedašov	73.593,-
Nedašova Lhota	43.576,-
CELKEM	713.580,-

DĚKUJEME!!!

HLAVNÍ PARTNER

PARTNER

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

městských a obecních úřadech a kostelích, mohla do ulic vyrazit armáda více jak 340-ti dobrovolníků.

Bylo tak možné navštívit většinu Vašich domovů a přinést pozdrav a požehnání do dalšího roku. Díky ochotě těchto dobrovolníků od nejmenších až po dospělé, byla sbírka opět štědrější i pokud ji srovnáváme s rokem 2020, ve kterém proběhla koleda naposledy klasickým způsobem.

Na letošním výsledku je vidět, že tato největší dobrovolnická sbírka se těší Vaší velké důvěře a že dokážeme společně šířit dobro a podpořit tam kde je potřeba.

Sbírku je samozřejmě možné podporovat i nadále prostřednictvím online koledy, kterou najdete na webových stránkách tříkrálové sbírky, kde je možné i vybrat konkrétní Charitu a podpořit v průběhu celého roku.

Chtěl bych na tomto místě také poděkovat všem svým spolupracovníkům, **pečovatelkám, zdravotním sestřičkám v terénu a ostatním pracovníkům** z naší Charity Valašské Klobouky. Především díky jim má naše práce Vaši důvěru, a i přesto co poslední dva roky prožívají při poskytování služeb Vám a Vaším blízkým, jsou připraveni vždy pomoci. Bez jejich přístupu a nasazení si nedokážu představit fungování služeb v našem regionu. Děkuji.

Vše nejen o sbírce najdete na www.valklobouky.charita.cz, a také na www.trikralovasbirka.cz

Ještě jednou velké díky a vše dobré v začínajícím roce přeje Charita Valašské Klobouky.

Mgr. Tomáš Naňák

POUTNICKÉ POLSKO - GÓRA KALWARIA, MARIANKI

V letech 2014-2019 jsem pětkrát, a to vždy na 3 dny, navštívil zemi našich severních sousedů. Třikrát jsem navštívil Mazovsko (vojvodství okolo hl. města Varšavy – a v něm konkrétně město Góra Kalwaria a jeho místní část Marianki), jednou Velkopolské a Lodžské vojvodství (Licheń, Grablinský les, Świnice Warckie a Głogowiec) a jednou Malopolské vojvodství (Wadowice, Kraków, Kalwaria Zebrzydowska) a čtyřikrát po cestě do Mazovska a Velkopolska pak Slezské vojvodství (a v něm Čenstochovou a v ní klášterní komplex na Jasné Hoře). V tomto několikadílném cyklu vám blíže představím výše jmenovaná poutní místa.

Góra Kalwaria – město s 12 000 obyvateli se nachází 35 km jihovýchodně od Varšavy. Nedaleko od města pro-

Góra Kalwaria - kostel Neposkvrněného početí Panny Marie

téká řeka Visla. Nachází se zde 2 římskokatolické kostely, a to farní kostel Neposkvrněného početí Panny Marie a filiální kostel Povýšení Svatého kříže. Současný farní kostel byl zbudován v letech 1765-1770. Filiální barokní kostel byl pak postaven ve 2. polovině 17. století.

Marianki – je místní část města Góra Kalwaria. Nachází se zde kostel Wieczernik/Večeřadlo z roku 1674, ve kterém má hrob sv. Stanislav Papčinský – zakladatele Kongregace kněží Mariánů Neposkvrněného početí Panny Marie. Opodál v řeholním domě je muzeum sv. Stanislava Papčinského, kde se nalézají exponáty týkající se jeho života, práce a kongregace. V expozici se tak nachází např. jeho dopisy, rukopisy, dokumenty a pečeti, dále předměty domácí potřeby z jeho rodiště, hábit z jeho rakve vyňatý za exhumace v r. 2007 a jeho relikviář který byl nesen v průvodu během blahořečení dne 16. 9. 2007. Grafiku s texty doplňují multimédia s filmy a fotografiemi. Výstava je rozdělená do tematických od-

Marianki - řeholní dům

větvi zobrazujících Svatého oproti dějinám Polska a Evropy. Prostranství v okolí kostela Wieczernik/Večeřadla a muzea sv. Stanislava Papčinského je dějištěm stejnojmenného každoročního setkání mládeže z farností, ve kterých působí Kongregace kněží Mariánů. Toto setkání se koná o víkend po 18. květnu, kdy se oslavuje výročí narození sv. Stanislava Papčinského. Tento festival je časem věnovaným Bohu a ostatním lidem, kde si každý najde něco pro sebe. Na setkání mládeže Marianki se konají koncerty, zpěv, divadelní představení, aktivity, katecheze a mnoho dalších. Je možné využít zpovědi, meditace, adorace i účasti na společné eucharistii.

Tomáš Surý

K ZAMYŠLENÍ

UVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU (2. 2.)

Zdravá christologie je vždy viditelná i v realistické mariologii. Příchod Boha - Člověka v Ježíši Kristu se ukazuje v Marii - Bohorodičce. Proto je svátek Uvedení Páně do chrámu (Hromnice) i mariánským svátkem. Zcela právem nese tento svátek ještě druhý název - Očišťování Panny Marie. Kdo chce být a zůstat křesťanem, musí se dívat na Marii. Veškeré její jednání bylo od zvěstování stále namířeno ke Kristu. Přivedla ho do pozemského bytí, doprovázela ho a následovala ho. Maria je předobrazem povolání k dílu, které Bůh očekává od člověka. Její ohnutá kolena při andělově zvěstování a její vztažené ruce při obětování Páně v chrámu jsou prastarým gestem člověka, který se dává Bohu, a tím je svobodný. Maria je s námi spřízněna, protože se za nás u Krista přimlouvá. Při očišťování jej přináší do chrámu, ukazuje jej lidem a vydává jej lidem - Simeonovi a Anně. Všechny její činy směřují ke Kristu. Proto se křesťané již po staletí právem modlí: „Ježíše, požehnaný plod života svého, nám po tomto poutování ukaž...“ Maria stojí na začátku Ježíšovy pozemské existence. Je prvním člověkem, který mu připravuje cestu. Skrytě, bez nároků, bez zdůrazňování svého jména ho provází vstupem do života. Čím jsou její činy tišší, tím se Jeho slovo stává srozumitelnější. Maria se naučila jako první, že Kristus jako věčné Slovo Otce přebývá v mlčení a prodlévání. Proto Maria mlčky uchovávala a opatrovala ve svém srdci všechno, co se dozvědě-

Svátek Uvedení Páně do chrámu

la z tohoto Slova. Na počátku bylo Slovo, ne plané řeči, a na konci nebude prázdňné žvanění, ale zase Slovo. Maria provází Ježíše pozemským životem. Po celý život je s ním, vedle něho a pro něho. Dívá se na Ježíše Krista. Maria je jeho první poutnicí, která s ním jde světem. Není to bezstarostná procházka zemí blahobytu, ale odvážné putování slzavým údolím. Neboť její syn přišel, aby hledal a spasil, co je ztraceno. Mariina cesta vedle Pána je školou. Již záhy se na cestě k Ježíšovi přidávají jiné ženy a muži, aby mu sloužili. Pán je nechává spolupůsobit na hledání a spáse toho, co je ztraceno. I my jsme s ním spříznění tím, že nás používá spolu s Marií při hledání a spáse toho, co je zraněno. Proto nám všem svěřil Ježíš do zodpovědnosti tolik bližních. S nimi provázíme Pána světem jako Maria. V Ježíšově době i dnes se mnoho lidí vymaňuje z jeho doprovodu. Kdo jde s Ježíšem, toho Pán bere s sebou i na Golgotu i do své velikonoční nádhery. Maria, poutnice po jeho cestě, se stala nejbolestnější a zároveň nejblaženější matkou. Maria bere s sebou při svém doprovázení Pána vždy další lidi: Josefa, Alžbětu, Zachariáše, Simeona, Annu, apoštoly, příbuzné a přátele. Maria nechce obdivovatele, nýbrž spolupoutníky, průvodce Ježíše. Maria svoluje stát se z matky Ježíše Matkou Boží a matkou církve. Jako my jdeme svou cestou ve víře, jde Maria touto cestou věrně před námi. O svátku Uvedení Páně nás Maria zve jako ukazatel cesty, jako průvodce, jako vůdce na cestě ke Kristu, světlu pro pohany.

Joachim Meisner,
Meditace o Panně Marii

**Tento svátek byl od 10. století obo-
hacen symbolem svěcení svící, které
mají významnou symbolickou úlohu.
Svíce, která sama sebe stravuje, aby ji-
ným dala světlo...**

ŽEHNÁNÍ V RODINĚ

Křížek na cestu i do života

Manželé Rozsypalovi z Rožnova pod Radhoštěm za dvacet let, co jsou spolu, přivedli na svět 5 dětí. A už i ten nejmenší, roční Ondra, pochopil, že v jejich rodině se bez znamení kříže nic nezačíná ani nekončí. Než začali stavět, pozvali kněze, aby jim požehnal pozemek, po dokončení domu se žehnání opakovalo. A ještě do fasády štítu zabudovali železný křížek, aby je Pán bránil před každým zlem. „Velmi vážně bereme i pravidelné tříkrálové laické požehnání domu,“ dodává Marie Rozsypalová. Bydlí na samotě, ani ona se neobejde bez auta a požehnání s prosbou o Boží ochranu při tom nezanedbá před žádnou z jízd. Žehnání v rodině není pro ně jen tradice.

Lžice v polévce

Dávno, ještě za totality, jsem si v závodní jídelně všiml, jak starší kolega udělal lžičkou nad talířem maličký povědomý pohyb. Křížek. „Mohu ti k tomu něco říct?“ zeptal se, když se naše pohledy setkaly: „V padesátých letech mě jako mnoho dalších zavřeli. A protože jsem byl z domova zvyklý žehnat se před každým jídlem, stejný kříž jsem udělal ve vězeňské jídelně. Bylo to poprvé a také naposledy. Uviděl to bachař, vyvekkl mě na chodbu, kde jsem byl po-

tom zbitý do bezvědomí. Od té doby dělám křížek jen lžičkou v polévce. Ale žehnat se nepřestanu nikdy. Děkuji tím Bohu nejen za jídlo, ale i za víru, největší dar, který jsem v životě dostal.“ Zdůraznil muž a hned přidal další zkušenost: „Nemohu zapomenout na loučení s maminkou. Když jsem od ní naposledy odjížděl, bylo jasné, že už ji znovu nevidím. Po všech těch křížkách na čelo, jimiž mě doprovázela celým životem, jsem jí stejným způsobem poprvé požehnal. A zatímco mně přitom vyhrkly slzy, ona se navzdory velkým bolestem šťastně usmála.“

Převzato: *Katolický týdeník 2/21*

SVÁTOST POMAZÁNÍ NEMOCNÝCH (11. 2.)

Bible dosvědčuje, s jakou péčí se Pán Ježíš osobně věnoval tělesným i duchovním potřebám nemocných, a že mnoho z nich uzdravil a osvobodil od působení Zlého. Svým učedníkům pak přikázal, aby konali totéž. Když tedy dnes církev slaví svátost pomazání nemocných, sám Ježíš pokračuje ve svém díle záchrany člověka, dotýká se nemocných svou uzdravující rukou a dává jim zvláštní milost Ducha svatého. Modlitba víry, vkládání rukou a mazání požehnaným olejem odkazují právě na působení Ducha svatého a na lásku, s jakou k nemocným přichází sám Bůh.

Co říká církev ve svých dokumentech:

Když člověk vážně onemocní, potřebuje zvláštní milosti Boží, aby stísněn úzkostí neklesal na mysl a aby snad v pokušení neochabla jeho víra. Proto Kristus posiluje věřící v zápase s nemocí svátostným pomazáním jako mocnou záštitou.

Slavení této svátosti spočívá především v tom, že po předchozím vzkládání rukou od představených církevní obce koná se modlitba spojená s vírou a nemocní jsou mazáni olejem, který byl posvěcen Božím požehnáním. Tento obřad naznačuje i uděluje svátostnou milost.

Tato svátost dává nemocnému milost Ducha Svatého: pomáhá celému člověku k uzdravení, posiluje jeho důvěru v Boha a vyzbrojuje ho proti pokušení a úzkosti před smrtí, aby mohl nejen statečně snášet utrpení, ale také proti němu bojovat, a prospívá-li to jeho spáse, dosáhnout zdraví; poskytuje též, pokud je třeba, odpuštění hříchů a dovršení křesťanského pokání.

Převzato: *liturgie.cz*

MEZINÁRODNÍ DEN SKAUTŮ A SKAUTEK (22.2.)

Tohoto dne se narodil zakladatel skautingu, sir Robert Baden-Powell (22. února 1857) a jeho žena Olave (22. února 1889).

Svátek má skautům připomínat, že je jich na celém světě hodně a že všichni jsou si bratry a sestrami bez ohledu na barvu kůže, národnost či věk.

Převzato z internetu

„Nic lepšího než skauting doposud nikdo pro děti nevymyslel...“

*Julius Satinský
(slovenský herec a komik)*

Převzetí Betlémského světla

SVĚDECTVÍ

MANŽEL SE NAUČIL MODLIT RŮŽENEC

Ráda bych se s ostatními podělila o svůj příběh, kdy jsem pocítila velkou vděčnost vůči Boží pomoci a daru zdraví. Nepatřím mezi nejmladší, už jsem oslavila 80 roků. A zdravotní potíže spojené s tímto věkem jsem pocítila nedávno – loni v srpnu jsem dostala infarkt. Manžel hned zavolal rychlou záchranou službu, ta mě převezla do nemocnice. Já jsem nic z toho nevnímala. Lékaři pak manželovi sdělili, že jsem v kritickém stavu a že se má připravit na nejhorší.

Po třech týdnech už jsem byla ale na oddělení jednotky intenzivní péče a můj stav se pomalu, zato vytrvale zlepšil. Manželovi však lékaři stále říkali, že nemá počítat s mým plným zdravím, že je možné, že už nikdy nebudu chodit.

Můj muž se za mě začal modlit, rovněž naši dva synové a jejich rodiny. Přidali se známí z kostela a z našeho křesťanského společenství. Manžel se dokonce naučil modlit růženec – i když předtím často říkával, že je to zbytečně dlouhá modlitba.

Když jsem byla z nemocnice propuštěná, mohla jsem – sice opatrně, ale přece jen – chodit! I do schodů. Manžel sice říkal, že už uvažoval o zařízení „schodolezu“, bydlíme totiž v rodinném domku, kde máme schodiště, ale nakonec k tomu nedošlo. Doma se pak mé zdraví neustále zlepšovalo, nyní dokonce nemám žádné potíže.

Po tomto zážitku jsem si uvědomila, jak jsme jako lidé zranitelní a jak bereme zdraví a pomoc Pána Boha jako samozřejmost. Rovněž jsem si uvědomila, jak často upřednostňujeme nepodstatné věci na úkor vděčnosti Pánu Bohu. A také jsem přehodnotila vztahy k tomu, co je důležité a co nepodstatné.

Převzato: Katolický týdeník 3/21

KÁVA NA SAHAŘE

Je to už víc jak 40 let, kdy jsem v Alžírsku, na okraji Sahary, pracoval jako terénní veterinární lékař. Pomáhal jsem tehdy v zemi likvidovat nebezpečné nákazy zvířat. Byly to především parazitární a infekční nemoci přenášené ze zvířat na lidi. Každé jaro jsem pravidelně vakcinoval a odčervoval kočovná stáda Nomádů rozmístěná na okraji Sahary.

Aby nějaká ovce nedostala opakovaně vpich, patron, majitel stáda a šéf rodinného klanu v jedné osobě, každou naočkovanou ovci označil barvou na čele. Jednou se nám stalo, že značkovácí barva došla a my měli naočkovat ještě půlku stáda. „Co teď?“ zoufal jsem si. „Žádný problém, doktore,“ mávl patron rukou, sebral hromádku ovčího trusu a uhnětl z ní váleček. „Na co čekáš? Pokračuj!“ Dával jsem si pak pozor, aby se patron o mne neotřel svou značkovací rukou.

Stádo jsme šťastně naočkovali a následovalo tradiční posezení. Ještěže jsem měl vždy u sebe bidon s vodou a desinfekcí. V oblastech polopouští se s vodou šetřilo více než se zlatem. Voda se používala především k vaře-

ní a rituálnímu omývání před pravidelným modlením. Lehl jsem si k voňavé kávě na kobereček a těšil se na první doušek, když patron na mne zavolal: „Nepij to, spálíš si jazyk!“ „Mně se to nezdá moc horké,“ zavrtil jsem hlavou. „Ukaž,“ patron mi vyrval z ruky hrníček a strčil do něj tmavohnědý promaštěný kontaminovaný „značkovácí“ prst. Smutně jsem sledoval, jak se na hladině kávy leskne mastnota z ovčího trusu s milióny vajčiček parazitů a bakterií... Věděl jsem, že odmítnutím nabízeného nápoje bych smrtelně urazil nejen jej, ale i celou jeho široce rozvětvenou rodinu. Nadechl jsem se, pohlédl k nebesům a jedním lokem jsem do sebe kávu hodil.

Díky Bohu i tentokrát vše proběhlo bez následků. Bůh nám neslibil, že nás uchrání všech nepříjemností, ale že v nich bude s námi a provede nás jimi.

Převzato: Katolický týdeník 12/21

Z HISTORIE

ROK 1980 (POKRAČOVÁNÍ)

Z náboženského života:

Tradiční pouť naší farnosti na sv. Hostýn se konala 11. 5. s potěšitelnou účastí 287 poutníků

(4 autobusy – 200 poutníků, 67 osob vlakem a 20 osob vlastními auty).

Májové pobožnosti se konají 3x týdně a to v pondělí, středu a čtvrtku. I. sv. přijímání se konalo v neděli 8. června 1980 a bylo 83 dětí. Provodovská pouť měla 2 autobusy poutníků. Naše svatováclavská pouť a hody se konala v neděli 29. září, slavnostním kazatelem byl dp. P. Antonín Vavroušek, místoděkan z Rudy u Rýmařova. Odpoledne po svátostném požehnání pobešedování s kněžím ze sousedství.

Během roku bylo zaopatřeno 50 nemocných a starých lidí, podáno bylo 10 800 sv. přijímání. Dle matriky bylo 35 svateb, pokřtěno bylo 102 dětí, pohřbeno bylo 61 farníků.

PAMÁTKY U NÁS

Milí farníci,
jistě se již každý z vás na nějaké té toulce přírodou nebo i jen tak na procházce, setkal s určitou zvláštností, která tam sama nevyrostla, ale kterou postavili lidé. A jistě k tomu měli i důvod. Ale nejen různé v polích a lesích, ale i u silnic, ve vesnicích a městech se nacházejí ony různé zajímavé stavbičky, které zde postavili naši předkové. Jde o rozmanité obrázky svatých, kříže, kapličky, sochy i pomníky, které tam na těch místech jak stojí, jakoby vždy patřily. Jsou jakýmsi tajemným mementem, nabádající nás, abychom se na chvíli zastavili a rozjímali nad událostí, která se tu stala, nad tím, proč zde stojí. Ano, jedná se o různé památníčky postavené prostými lidmi – našimi předky, kteří je stavěli proto, aby jimi uctili, připomněli, děkovali nebo vyprošovali to, co potřebovali, nebo co se tam stalo. ...

Jaroslav Liška (†2011)

KŘÍŽ ZA HOLÝM VRCHEM

Kříž (původně obrázek Panny Marie) je za Holým vrchem v singulárním lese poblíž kopce Cigán.

Na tomto místě býval původně umístěn obrázek na stromě, který připomínal tragickou událost, jež se tu udála začátkem 20. století.

V roce 1928 v těchto místech pracovali dřevorubci a pan Josef Chuchma zde nešťastně při práci zahynul (spadl na něj buk). Na uctění jeho památky tu byl umístěn obrázek Panny Marie. V roce 2007 byl obrázek nahrazen dřevěným křížem s popisem události.

Památná místa farnosti brumovské

Kříž za Holým vrchem

SVATÍ

Sv. Richard

Sv. Richard (7. 2.)

Dobro je vždy náročné. Na čas a výkon. Proto potřebujeme pomoc a je správné, když o ni žádáme u našeho Otce, Panny Marie, světic a svatých. Prosimé o dobro, abychom s jeho pomocí zvítězili nad zlem. Víme, že kdo se spoléhá jen na sebe, nežádka prohraje. Sami velké síle zla neodoláme.

Potřebujeme také dobrou vůli, abychom k dobru dokázali najít cestu. A právě ti, kteří vynikali svou dobrotou – světci – nám mohou pomoci. Jedním z těchto výjimečných lidí je sv. Richard. Jeho jméno je odvozeno ze staroněmeckého Richart, kdy „Rik“ nebo „Rih“ znamená vladař či král a „Hart“ zase silný.

Anglický král Richard žil v 7. století. Jeho žena byla blízkou příbuznou sv. Bonifáce. Král Richard s velkým nasazením neúnavně pracoval na rozvoji Božího království: jak důsledností k sobě samému, tak láskou k nejbližším. Vychoval celkem tři děti, které se později zařadily také mezi světce – sv. Vilibald, sv. Vunibald a sv. Valburga.

Sv. Richard toužil jako poutník dojet do Říma a pak do Svaté země, ale tento sen se mu nakonec nesplnil – na cestě smrtelně onemocněl.

Do Svaté země ale nakonec doputoval jiný anglický král Richard, snad známější historická postava z 12. století – král Richard Lví srdce. Udatný rytíř, obránce křesťanské víry, jehož jméno se stalo symbolem chrabrosti. Mezi světce ovšem nepatří.

Církev vyznamenala třídou svatosti mnoho jiných osobností, které nosily jméno Richard. Ať jsou pro nás všichni povzbuzením v horlivosti, v lásce k Bohu, abychom dokázali tvořit a šířit kolem sebe dobro. A není šťastnějšího člověka než toho, kdo dokáže přispět ke štěstí jiných.

Převzato: Katolický týdeník 2/20

OTČE NÁŠ

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé ...

ZAPOMNĚTLIVÉ MĚSTO

Jednou se v jednom obyčejném městečku začaly dít podivné věci. Děti zapomínaly psát úkoly, dospělí se zapomínali zouvat, když šli spát, a nikdo nikoho nezdravil. Dveře kostela zůstávaly zavřené a zvony přestaly už dávno zvonit. Nikdo se už neuměl ani modlit. V pondělí ráno se učitel ptal svých žáků: „Proč jste nebyli včera ve škole?“

„Včera byla přece neděle!“ odpověděli mu školáci. „V neděli se do školy nechodí!“

„A víte proč?“ ptal se učitel. Ale žáci mu neuměli odpovědět. Blížily se Vánoce. „Proč slyšíme tu krásnou hudbu? Proč jsou na stromečku svíčky?“ Nikdo to nevěděl.

Dva přátelé se pohádali. Křičeli na sebe, až ochraptěli. „Teď už nemám přítele,“ myslel si jeden z nich druhý den. A nevěděl, co má dělat.

Městečko bylo den ode dne nudnější a smutnější. „Zdá se, že jsme na něco zapomněli,“ opakovali všichni. Najednou zavál nad střechami domů silný vítr a rozkýval kostelní zvony. Nejmenší zvon se rozezněl. Lidé se zastavovali a dívali se nahoru. A jeden z nich zavolal za všechny: „Na tohle jsme zapomněli! Zapomněli jsme na Boha!“

Jestli je na tomto světě ještě naděje, je to proto, že zde zazní-

vá Boží jméno. Miliony lidí vkládají do tohoto jména své radosti i strach o svůj život. Je to jediné jméno, které dává všemu smysl. Také proto ho musíme vyslovovat s úctou a důvěrou.

Bruno Ferrero, Otče náš

BLAHOPŘÁNÍ

Drazí oslavenci, váš život leží v Božích dlaních. Přejeme vám, ať vždy najdete ten správný směr. Zvedáme číši, připijeme, máme vás rádi, s tím se netajíme.

Fm

Z LITURGIE

6. 2. 2022 5. neděle v mezidobí „Nechali všeho a šli za ním.“

1. čtení: Iz 6,1-2a.3-8

2. čtení: 1Kor 15,1-11

Evangelium: Lk 5,1-11

Když Ježíš stál u Genezaretského jezera, lidé se na něho tlačili, aby slyšeli Boží slovo. Tu spatřil u břehu stát dvě lodě. Rybáři z nich vystoupili a prali sítě. Vstoupil na jednu z těch lodí, která patřila Šimonovi, a požádal ho, aby trochu odrazil od břehu. Posadil se a z lodi učil zástupy. Když přestal mluvit, řekl Šimonovi: „Zajed' na hlubinu a spusťte sítě k lovení!“ Šimon mu odpověděl: „Mistře, celou noc jsme se lopotili, a nic jsme nechytili. Ale na tvé slovo spustím sítě.“ Když to udělali, zahrnuli velké množství ryb, že se jim sítě téměř trhaly. Dali znamení společníkům v druhé lodi, aby jim přišli na pomoc, a ti přijeli. Naplnili obě lodě, až se potápěly. Když to Šimon Petr viděl, padl Ježíšovi k nohám a řekl: „Pane, odejdi ode mě: jsem člověk hříšný!“ Zmocnil se ho totiž úžas - a také všech jeho společníků - nad tím lovem ryb, které chytili; stejně i Zebedeových synů Jakuba a Jana, kteří byli Šimonovými druhy. Ježíš řekl Šimonovi: „Neboj se! Od nynějška budeš lovit lidi.“ Přirazili s lodmi k zemi, nechali všeho a šli za ním.

Ozvěna slova:

Každý z nás jako dítě zakoušel lásku, přísnost a nároky svých rodičů. Pokud jsme žili v harmonické rodině, zakoušeli jsme bezpečí, které dává láska maminky a trochu odlišný charakter

lásky tatínkovi. I ten dával pocit bezpečí, ale jeho lásku jsme si museli do velké míry zasloužit. Zakusili jsme, že jen tehdy, pokud splníme tatínkovo očekávání, můžeme od něj čekat něco dobrého a naopak, nesplníme-li to, pak to pocítíme. Tato zkušenost se v našem životě prohlubovala ve škole, v práci, v manželství. Není tedy divu, že ji přenášíme i na svůj vztah k Bohu, kterého nazýváme Otcem. Domníváme se, že i jeho lásku, náklonnost a pozornost si musíme zasloužit. Ale je tomu skutečně tak? Člověk, který zažije zkušenost Boží velikosti, je ochromen a zděšen. Následkem pak cítí svoji malost, nedokonalost, hříšnost a sejetí s hříchem. Ale Bůh nám v naší malosti přesto podává ruku jako první a zve nás ke spolupráci. Petr je také nejdříve Ježíšem obdarován nečekaným úlovkem ryb a pak teprve potom, ve světle tohoto daru, poznává svou hříšnost. Pán si nepotřebuje vybírat jen to, co je „čistě“. Neodvrací se od Petra, naopak pozve ho k následování a svěřuje mu své poslání: „Neboj se! Od nynějška budeš lovit lidi.“ Jistě jsme něco takového pocítili sami, že když nás Bůh obdaroval svou přízní, dostali jsme chuť k obrácení. Poznali jsme svou hříšnost a začali jej hledat. Je třeba si neustále uvědomovat, že Bůh je někdo zcela jiný, než je či byl náš tatínek, než jsou druzí lidé. On je Bůh a má vždy jako první vůli nám s iniciativou projevovat svou lásku. Jeho láska není odměnou, ale darem.

INSPIRACE K ČETBĚ

EVANGELIUM NA KAŽDÝ DEN 2022

Autor podnětů k rozjímání P. Petr Vrbacký

Milý čtenáři,

proč číst evangelium každý den? Protože tvá víra to potřebuje, tak jako tvoje tělo potřebuje dýchat a jíst. Vždyť co je víra? Láska ke Kristu: vztah nikoli nepodobný zamilovanosti! A zkus přesvědčit zamilovaného, že na rande se nemusí chodit každý den – s pohledem plného despektu ti odvěti, že nepochopil lásku.

Jiná otázka ovšem je, proč bys ke každodennímu čtení evangelia měl mít zapotřebí ještě nějaký komentář? I zde existuje rozumný důvod: protože jedno oko vidí plochu, ale teprve dvě oči vnímají hloubku a perspektivu.

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

- Říká zaměstnanec šéfovi: „Já tady pracuji na poloviční úvazek, a tak bych prosil, abyste na mě křičel polohlasně.“
- Eva se radí s kamarádkou: „Na rande mě zvou dva nápadníci – bankéř a doktor. Tak ti nevím, s kým mám chodit.“ Přítelkyně se zamyslí a pak říká: „To se musíš rozhodnout – peníze nebo život.“

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Úmysl papeže: Za řeholnice a zasvěcené ženy. Modleme se za řeholnice a zasvěcené ženy; plni vděčnosti za jejich poslání a odvahu jim vyprošujme, aby i nadále nacházely nové odpovědi na výzvy naší doby.

Národní úmysl: Za zimní olympijské hry. Modleme se, aby konání zimních olympijských her přispělo ke skutečnému rozvoji lidských práv v Číně.

MŠE SV. V SIDONII

- 5. 2. Za rodiče Vaculkovy
- 12. 2. Za rodiče Minářovy a Danuši a Zdeňka Šimkovy
- 19. 2. Za rodiče Františku a Josefa Kostkovy
- 26. 2. Za rodiče Chytilovy a Jurčenčákovy

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC ÚNOR 2022

1.	ÚT	17.00	Na poděkování Pánu Bohu a Panně Marii za dar života, přijatá dobrodiní, milosti, s prosbou o Boží požehnání do dalších let a za + bratra, + sestru (1. výročí)
2.	ST	7.30 17.00	Za + Viktorii a Josefa Ptáčkovy, Boží požehnání pro živou rodinu
3.	ČT	17.00	Za + rodiče Biličovy, + syna, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu
4.	PÁ	7.30 17.00	Za nemocné Za + Aloise Valčíka (1.výročí), + otce a živou rodinu
5.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
6.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Křekovy, + dceru Mařenku, + rodiče Beňovy, 5 + dcer a jejich manžele a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Věrku Slaběňákovou, + rodiče Matějčkovy, + Josefa Orsáka, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu pro živou rodinu Za farníky
7.	PO	7.30	Za + rodiče Emilii a Aloise Dohnalovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
8.	ÚT	17.00	Za + Marii Březáčkovou, + manžela Františka, + syna Václava, + rodiče, + sourozence Šenkeříkovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
9.	ST	17.00	Na poděkování za přijaté milosti, dar živé víry, dary Ducha svatého pro manžele Miklasovy, jejich děti a vnoučata
10.	ČT	17.00	Za + Marii a Antonína Řehákovy, + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
11.	PÁ	17.00	Za všechny nemocné z farnosti (pomazání nemocných)
12.	SO	7.30	Na poděkování za všechny přijaté milosti pro rodinu Liškovu, Manišovu, Šebákovu, Esteřákovu a Skálovu, s prosbou o Boží požehnání pro živé i zemřelé
13.	NE	7.30 9.00 15.00	Za + Antonína a Marii Strnadovy, zetě Jiřího a duše v očistci Za + manžela, jeho + otce, prarodiče z obou stran, 2 + bratry, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
14.	PO	7.30	Za + Václava Vančurička, + rodiče z obou stran, + sourozence, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
15.	ÚT	17.00	Na poděkování Pánu Bohu za dožití 80 let Ludmily Krahulcové, za obdržené milosti a dobrodiní s prosbou o Boží požehnání do dalších let
16.	ST	17.00	Za + Stanislava Dorňáka, dvoje + rodiče, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
17.	ČT	17.00	Za + Josefa Ptáčka, + rodiče, + sourozence a živou rodinu
18.	PÁ	17.00	Za + rodiče Lysáčkovy a Novákovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
19.	SO	7.30	Na poděkování za přijaté milosti, 60 let společného života manželů Vilímkových, + rodiče, jejich děti, + manžele Dušovské, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu
20.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Karla Svobodu (25. výročí),+ manželku Marii, + rodiče Svobodovy a Lysákovy, + pravnučku, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Pindřákovy, zetě Františka, Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
21.	PO	7.30	
22.	ÚT	17.00	Za + Petra Krahulce, + rodiče Krahulcovy, 4 + strýce, Boží požehnání pro živou rodinu
23.	ST	17.00	Za + z rodiny Šenovy, Lekešovy, Uherkovy, Matějkovy, za duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
24.	ČT	17.00	Za + rodiče Vaškovy, + syna Josefa, jejich sourozence, zetě Miroslava, Boží požehnání a ochranu pro celou živou rodinu
25.	Pá	17.00	Za + Josefa a Anežku Zvoníčkovy, rodinu Krutkovu, Sedlačkovu, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
26.	SO	7.30	
27.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Františka Kostku, + syna Františka a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Annu a Jaroslava Naňákovy, + syna Vratislava, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
28.	PO	7.30	Za + Anežku Stružkovou, + rodinu Matějčkovu, Stružkovu, duše v očistci, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu

- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. • Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. • Uzávěrka do 10. každého měsíce. • Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio